

Olympia a mitjanit

Baltasar Porcel

Olympia a mitjanit

“I aleshores, en la tarda assolellada de juny que daurava la Mediterrània sencera, dins el rovell de l’ou de l’illa per al qual en el món no hi havia res més que el cercle estàtic de la seva ritualitzada placidesa, Marika Olivara de Torrent, alta i altiva, la seva veu melodiosa amb aquell punt de tremolor fugisser, va explicar per telèfon a Sinibald Rotger:

—Demà no podré venir a Sant Telm per estar amb tu, ho sento moltíssim, estimat. Però una amiga que adoro m’ha avisat d’improvís dient-me que arriba, és una amiga d’Islàndia a la qual fa molts anys que no he vist, imés de trenta! ¡I que bonic, fixa’t, ve a Mallorca per estar les dues plegades, oh! ¡Com ens agradarà, oh, recordar, aquelles il·lusionades jovenetes que érem! ¡Oh, la seva tímida i afectuosa veu per telèfon!

Sinibald Rotger, bosses sota els ulls i mal afaitat, el cigarret als llavis, la ronquera que li espessia la parla com si hi rodolessin pedrolins, es trobava telèfon també en mà darrere el taulell d’un botigó dedicat a la venda de ceràmiques quiques, biquinis virolats, càmeres fotogràfiques d’usar i llençar, barrets de palla mexicans, ulleres de plàstic desmesurades i de marca falsificada, calendaris de dones nues i espectaculars, llepades pintures de paisatges mallorquins amb ametllers florits de blanc i cales d’aigües verdes, ninos que figuraven rinoceronts galàctics armats de llançamíssils, ampolletes de colònia d’enganxifosa fragància oriental.

«Miami Beach», es deia el botigó, situat en ple centre del Port de Pollença, un dels focus estiuencs de l’altre rovell de l’ou insular: el del gavadal turístic que per les costes de llevant i de ponent saturava frenètic Mallorca, ufana de considerar-se un indiscutible paradís terrenal de xivarri cosmopolita i ociós.”